

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Hai, ngày 08/01/2024

*****

PHÁP SƯ TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3

Chương 12

GIẢI ĐÁP PHẬT HỌC NGHI VẤN

BÀI 36: VẬN MẠNG-PHONG THỦY

Phật pháp thừa nhận có vận mạng nhưng vận mạng có thể thay đổi được. Buông xuống phân biệt chấp trước, không để hoàn cảnh bên ngoài chi phối mình và khởi tâm động niệm đều “*vì người mà lo nghĩ*” thì vận mệnh liền sẽ chuyển đổi.

Hòa Thượng cho biết Phật Kinh thừa nhận có vận mạng nhưng không phải túc mạng luận – học thuyết của một số người cho rằng vận mạng là cố định. Ngài nói rằng chỉ cần “*Y cứ theo lý luận, phương pháp của Phật pháp mà tu học thì vận mạng của mọi cá nhân sẽ thay đổi. Thậm chí vận mạng của một gia đình, một quốc gia, một thế giới cũng đều thay đổi.*”

Hòa Thượng nói: “*Thế nhưng chúng ta dùng phương pháp gì để thay đổi? Hoàn toàn ở nơi tâm hạnh của chính mình. Tư tưởng hành vi của chúng ta kiến tạo nên vận mạng của chính mình.*”

Nếu chúng ta không tự thay đổi tâm hạnh thì không ai giúp chúng ta được. Phật Bồ Tát không làm được, mấy vị Thầy tướng số càng không thể giúp. Họ căn cứ vào số phận để đoán mạng cho chúng ta. Nhưng nếu chúng ta thay đổi số phận của mình rồi thì mọi sự suy đoán của họ đều sai.

Nếu một ông Thầy tướng số hay phong thủy có thể giúp chúng ta thay đổi vận mạng thì nhân quả đã bị lật ngược. Hòa Thượng hỏi: “*Các bạn xem ông Thầy phong thủy, Thầy bói toán sống bằng gì?*” Họ sống bằng tiền người ta đi xem bói toán, phong thủy. Họ không thể thay đổi vận mạng của chính mình mà lại có thể thay đổi vận mạng của người khác hay sao?

Nếu có thể giúp thay đổi được là do sự trùng hợp tình cờ. Trong số những người xem phong thủy, có người vận mạng rất tốt, vận may sắp đến thì cũng là lúc gặp được Thầy phong thủy. Còn nếu trong vận mạng không tốt thì cho dù có giúp thế nào cũng không thể thay đổi được.

Hòa Thượng nói: “**Tâm hạnh thiện thì vận mệnh liền thiện. Tâm hạnh bất thiện thì tiền đồ của bạn càng lúc càng u ám.**” Nhiều người luôn khởi tâm bất thiện vì họ quá tham cầu công danh phú quý tiền tài mà không biết kiềm chế nên để tâm tham cầu đó càng lúc càng phát mạnh mẽ, đến một lúc nào đó sẽ gặp chướng ngại trong cuộc sống.

Họ không biết tiền chỉ là một loại hàng hóa phải lưu thông không nên cất giữ. Càng biết đem ra chia sẻ thì tiền càng đổ về nhiều hơn. Việc sử dụng tiền, theo Hòa Thượng, giống như nước. Nước cũ chảy đi thì nước tươi mới sẽ chảy vào. Nếu như đắp lại, làm cho nước ứ đọng, nước ao tù thì nước sẽ thối.

Trước kia có bà cụ nói rằng tuổi của hai vợ chồng chúng tôi mà lấy nhau là tàn tật, không thể giàu có được. Quả thật chúng tôi chỉ biết cần cù lao động nên đủ tiền đóng học cho con và chi phí gia đình chứ không giàu có. Đến khi tiếp nhận lời dạy của Hòa Thượng thì chúng tôi đã mở rộng tâm hạnh.

Lúc đầu nghĩ cho người một nửa, cho mình một nửa. Về sau, tâm hạnh của chúng tôi mở rộng hơn là nghĩ cho người nhiều và nghĩ cho mình càng lúc càng ít đi. Kết quả là bây giờ đi bất kỳ đâu chúng tôi đều có rau sạch từ tám khu vườn và đậu phụ sạch từ hơn một chục lò sản xuất để cúng dường khắp nơi.

Chúng tôi có dự định nơi nào có trên 100 người ăn chay thì sẽ lắp một dây chuyền sản xuất đậu phụ. Người ăn mặn nơi đó nhận một miếng đậu phụ thì họ cũng sẽ bớt đi một miếng thịt. Tiền chúng tôi không có nhưng mọi chi phí lắp đặt chúng tôi chỉ nghĩ đến là có người trả. Quan trọng là phải mở tâm được. Một khi mở được tâm thì mọi việc hanh thông, không có chướng ngại. Đúng như Hòa Thượng nói “**Tâm nghĩ sự thành**”, “**Tâm hạnh thiện thì vận mệnh liền thiện**”.

Người xưa cũng dạy: “*Phước trí tâm khai*” – phước đến thì mọi sự hanh thông còn phước hết thì người chết “*Lộc tận nhân vong*”. Cho nên muốn cải đổi vận mạng, phong thủy phải do chính mình tích công bồi đức, tu phước tích đức.

Tuy nhiên nhiều người không biết đến việc này. Họ lại muốn cải tạo vận mệnh bằng phẫu thuật thẩm mỹ. Họ xem trọng phong thủy trên khuôn mặt và tin là khi thay đổi nét mặt đúng tiêu chuẩn chân mày phong thủy, mũi phong thủy, nụ cười phong thủy thì vận mệnh sẽ thay đổi. Sự thật không phải như vậy, mà tất cả đều phải do tu phước tích đức.

Tại Lễ Thành hôn ở Hà Tĩnh hôm qua, đã có rất nhiều người phát tâm trồng rau, cắt rau, bảo quản rồi vận chuyển về Hà Tĩnh để có rau sạch tươi ngon phục vụ hôn lễ. Khi dư ra hai thùng rau, chúng ta đã chuyển tiếp đi tặng cho bà con. Đó đều là đang tu phước tích đức.

Nhờ đó, chúng ta đã thay đổi vận mệnh. Thay vì ngày ngày ăn rau không sạch, không rõ nguồn gốc, giờ đây chúng ta chủ động về nguồn rau. Chúng ta đi bất cứ nơi

nào cũng đều ăn được rau sạch do chính mình trồng từ khắp miền Nam Bắc. Hôm trước ở Cần Thơ chúng ta cung cấp ra gần 200kg rau sạch.

Mỗi việc làm như vậy đều đang vì lợi ích chúng sanh nên chúng ta tận tâm tận lực mà làm. Không hề có sự chướng ngại giữa công tác phục vụ chúng sanh với việc tu hành cho mình. Ngay lúc này, có người đang nghe pháp và cũng đang làm sáu mễ đậu phụ.

Chúng ta luôn phải đặt câu hỏi nếu mình bàng quan mọi sự mọi việc thì việc lợi ích chúng sanh ai làm? Việc phát dương quang đại Phật pháp ai làm? Chuẩn mực Thánh Hiền quá hay nhưng chỉ để trong tủ kính hay sao?

Một khi chúng ta thật làm “*vì lợi ích chúng sanh*” thì chúng ta mới cảm nhận được điều tuyệt vời. Vận mạng của chúng ta giống như trồng rau. Ban đầu rất khó trồng, về sau mình biết cách để chăm sóc, cải tạo đất, bón phân thì cây mới lên tươi tốt. Cải tạo vận mệnh cũng y như cải tạo đất. Phải chăm chỉ, thật làm mới cải tạo được.

Hòa Thượng nói: “***Nếu bạn không cải tạo được vận mệnh thì nhất định bạn có phong thủy, có vận số. Người ta sẽ suy đoán được.***” Nếu không ai đoán ra vận số của mình thì lúc ấy mình mới chân thật thay đổi được vận mạng.

Theo Hòa Thượng phàm phu chúng ta luôn bị ảnh hưởng bởi những sự việc sự vật bên ngoài là do luôn khởi phân biệt, chấp trước. Ngài nói “***Vì phàm phu có phân biệt vọng tưởng chấp trước nên rơi vào vận số***”. Có vận số thì người ta mới đoán ra được. Còn nếu rời xa phân biệt thì không có vận số, như vậy là đã thay đổi.

Hòa Thượng phân tích: “***Những đạo lý này trong Liễu Phàm Tứ Huấn giảng được rất rõ ràng, rất thấu triệt. Cho nên khởi tâm động niệm mà bạn có phân biệt, chấp trước thì bạn không thể thoát ra khỏi chủ tử của vận mạng.***”

“Bạn sẽ vẫn bị ảnh hưởng, vẫn bị mê hoặc bởi tất cả sự vật, sự việc bên ngoài. Vậy thì tâm của bạn liền bị cảnh giới chuyển nên bạn là phàm phu. Như vậy thì nhất định có phong thủy.”

Hòa Thượng đã biểu pháp cho việc thay đổi số phận, Ngài đã thoát ra khỏi chủ tử của vận mạng. Ngài là một thanh niên gầy gò, sống tha phương, không phước báu, không tuổi thọ, không sức khỏe, cái gì cũng không có. Thầy xem tướng nói 45 tuổi Ngài sẽ chết, vậy mà Ngài sống đến 95 tuổi. Còn tiền của mà Ngài cho đi là một con số quá lớn. Thông qua Ngài mà tiền của lưu thông nhiều như vậy.

Ngài nói: “***Người đối với tất cả sự lý thông đạt tường tận thì gọi là Thánh nhân. Thánh nhân thì không bị chủ tử vận mạng sai khiến bởi vì đối với tất cả mọi sự việc, sự vật thế gian và xuất thế gian họ không có phân biệt, chấp trước, cho nên họ vượt qua sự chi phối của vận mạng***”. Chúng ta không muốn vận mạng chi phối mình thì hãy thay đổi khởi tâm động niệm. Đừng vì mình lo nghĩ nữa hãy “*vì người mà lo nghĩ*”!

Hòa Thượng nói: “***Bị hoàn cảnh bên ngoài làm ảnh hưởng thì liền có phong thủy. Chính mình làm chủ được hoàn cảnh tức là mình không bị bên ngoài chi phối. Như vậy là đã làm chủ được vận mệnh.***”

Hòa Thượng nói: “***Người không bị hoàn cảnh bên ngoài làm chủ thì họ chính là Phật, Bồ Tát. Trong Kinh Lăng Nghiêm có câu “Nhược năng chuyển cảnh tức đồng Như Lai” – Nếu chuyển cảnh thì chúng ta đồng với Phật.***”

Chúng ta hiện nay, ngày ngày đều bị cảnh chuyển, gặp buồn thì buồn, gặp vui thì vui. Không có định tâm để làm chủ chính mình. Hãy chớ nên để việc chướng ngại làm mình buồn hay việc thuận lợi làm mình vui.

Hòa Thượng cho biết: “***Có năng lực không bị hoàn cảnh chuyển mà có thể chuyển hoàn cảnh thì đây chính là Thánh nhân. Phàm Thánh khác biệt chính là ở điểm này.***” Muốn làm được việc này, chỉ cần mình khởi tâm luôn “*vì người mà lo nghĩ*”, thì mọi việc cũng không khó lắm.

Hôm trước chúng tôi đến Thành phố Vinh sớm để gặp các cô giáo, đồng viên, quan tâm, tặng quà cho các cô. Mọi việc đều không tốn kém, quan trọng là tâm của mình đối với mọi người. Đặc biệt, chúng tôi quan tâm đến cô giáo bị ung thư và đã đưa cho cô thuốc viêm xoang, hạt và cành bồ công anh để cô sử dụng. Với sự quan tâm như vậy thì người ta sẽ làm việc như thế nào?

Chắc chắn mọi người sẽ cảm thấy vui. Chính chỗ đó mình đã độ người ta rồi. Cho nên hoàn cảnh trái nghịch phát sinh từ tâm của mình, mình đã không biết khởi tâm “*vì người mà lo nghĩ*”. Mình biết “*vì người mà lo nghĩ*” thì người ta cũng biết vì chúng ta mà lo nghĩ.

Lúc quay trở về, chúng tôi thăm vườn rau Đức Thọ, mọi người ở đó rất vui. Chúng tôi còn chuẩn bị rất nhiều đồ ăn, tới trạm dừng chân Ninh Bình, chúng tôi đến trước và đã sắp sẵn đồ ăn mang theo để đãi các anh em đi phía sau. Những hành động việc làm đó đều xuất phát từ tâm mình biết “*vì người mà lo nghĩ*” chứ đâu phải hô “*biến*” là có đâu.

Chúng tôi nói ra như vậy để mọi người thấy cách dụng tâm không phải chỉ ở việc lớn mà ngay cả những việc rất nhỏ, rất tinh tế. Những hành động đó là cách giúp mình thay đổi tâm hạnh. Khi tâm được chuyển đổi rồi thì mình sẽ thay đổi được hành vi. Bằng những sự tinh tế như vậy thì mới chân thật chuyển đổi được vận mạng của mình./.

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!